

മധുരമായ കൂട്ടികളെ- ശിവബാബയാൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഈ രൂദ അഞ്ചെത്ത നിങ്ങൾ വളരെ-വളരെ സംരക്ഷിക്കണം. ഈ സ്വരാജ്യം പ്രാപ്തമാക്കുവാനുള്ള പരിധിയില്ലാത്ത യജത്തമാണ്.

ചോദ്യം : ഈ രൂദ യജത്തതോട് ഏത് കൂട്ടികൾക്കാണ് ബഹുമാനമുണ്ടായിരിക്കുക?

ഉത്തരം : ആർക്കാണോ ഇതിന്റെ വിശേഷതകളെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നത്. നിങ്ങൾക്കരിയാം ഈ രൂദ യജത്തത്തിലൂടെ നമ്മൾ കകയിൽ നിന്നും വജ്ഞതിന് സമാനമായി മാറുകയാണ്. ഇതിൽ മുഴുവൻ പഴയ ലോകവും സ്വാഹാ ആകും. ഈ പഴയ ശരീരത്തയും സ്വാഹാ ചെയ്യണം. യജത്തതിൽ വിശ്വനം സൃഷ്ടിക്കുന്ന വിധത്തിൽ നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു കർമ്മവും ചെയ്യരുത്. എപ്പോൾ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുവോ അപ്പോഴേ യജത്തതോട് ബഹുമാനമുണ്ടാകും.

ഗീതം: മാതാ ഓ മാതാ....

കാം ശാന്തി. കൂട്ടികൾ ഗീതം കേടുപ്പോ. ഈ ഗീതം രചിച്ചിട്ടുള്ള പാവങ്ങളായ അവർക്ക് മാതാവ് ആരാണ് എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അറിയുകയേയില്ല. ജഗദംബ എന്ന പേര് കേടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ജഗദംബ ആരായിരുന്നു, എന്നാണ് ചെയ്ത് പോയത്, ഈ നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾക്കല്ലാതെ ആർക്കും അറിയില്ല. ജഗദംബയുംബുകൾക്കിൽ തീർച്ചയായും അവരുടെ അട്ടിനുമുണ്ടാകും. പെൻകൂട്ടികളുമുണ്ട്, ആൺകൂട്ടികളുമുണ്ട്. ജഗദംബയുംബുകൾക്കും വരുന്നവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ ഈ വിവേകമില്ല, അവർ മുർത്തിയെ പുജിക്കുന്നവർ മാത്രമാണ്. ദേവിയുടെ അടുത്ത് ചെന്ന് ഭിക്ഷ യാചിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ രാജസ്വ അശുമേയ അവിനാശി രൂദ ഗീതാ അഞ്ചെത്ത യജത്തമാണ്. ഈ യജത്തതിന്റെ രചയിതാവ് മാതാ-പിതാവായ ശിവബാബയാണ്, തത്ത്വം. നിങ്ങളും ഈ യജത്തതിന്റെ രചയിതാക്കളാണ്. നിങ്ങളെല്ലാ കൂട്ടികൾക്കും ഈ യജത്തത്തെ വളരെ നല്ല രീതിയിൽ സംരക്ഷിക്കണം. യജത്തതിനോട് വളരെയധികം ബഹുമാനം ഉണ്ടായിരിക്കണം. യജത്തത്തെ പുർണ്ണമായി സംരക്ഷിക്കാറുണ്ട്. മധുബൻ മുഖ്യാസ്ഥാനമാണ്, മറ്റൊപ്പ് ശാഖകളുമുണ്ട്. മമ്മയും സ്വാഖയും നിങ്ങൾ കൂട്ടികളും ഈ യജത്തതിലൂടെ തന്റെ ഭാവിയെ വജ്ഞത്തിനു സമാനമാക്കി മാറുകയാണ്. അതിനാൽ ഇങ്ങനെയൊരു യജത്തതിന് ബഹുമാനം നൽകി അതിനെ എത്രതേതാളം സംരക്ഷിക്കണം! യജത്തതോട് എത്രതേതാളം സന്നേഹമുണ്ടായിരിക്കണം. ഈ നമ്മുടെ മമ്മയുടെ അമവാ ജഗദംബയുടെ യജത്തമാണ്. മമ-ബാഖയുടെ യജത്തം നമ്മുടെ യജത്തമാണ്. യജത്തതിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കണം എങ്കിൽ ഒരുപാട് കൂട്ടികൾ യജത്തതിൽ വന്ന് തന്റെ അച്ചന്തിൽ നിന്നും സന്പത്ത് എടുക്കണം. അമവാ സ്വയം എടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, തനിക്ക് സമയമില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊളവരെയെങ്കിലും ക്ഷണിക്കണം. ഇതിന്റെ പേര് തന്നെ രാജസ്വ അശുമേയ അഞ്ചെത്ത യജത്തം എന്നാണ്. ഈ യജത്തതിലൂടെയാണ് നമുക്ക് സ്വരാജ്യം ലഭിക്കുന്നത്. ഈ യജത്തതിൽ പഴയ ശരീരത്തയും സ്വാഹാ ചെയ്യണം. ബാഖയുടേതായി മാറണം. യജത്തം വെറുമെരുപ്പു കെട്ടിടമല്ല - ഇവിടെ പരിധിയില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. ഈ യജത്തതിൽ മുഴുവൻ വിശ്വവും സ്വാഹാ ആകണം. ഈ യജത്തതിന് എത്ര ബഹുമാനമാണ് നൽകുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മുന്നോട്ട് പോകവേ കാണാൻ സാധിക്കും. ഇവിടെ ഒരുപാട് പേരുകൾ യജത്തോട് ബഹുമാനമില്ല. ഇത്രയും കൂട്ടികൾ യജത്തതിലെ കൂട്ടികളാണ്. കൂട്ടികൾ ജനമെടുത്തുകാണേഡയിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ ഈ യജത്തതിന് എത്ര ബഹുമാനം കൊടുക്കണം. എന്നാൽ ഒരുപാട് പേരു യജത്തതിന് വിലകൊടുക്കാറില്ല. ഇത്രയും ഉയർന്ന യജത്തതിലൂടെയാണ് മനുഷ്യൻ കകയിൽ നിന്നും വജ്ഞത്തിനു സമാനവും ഭ്രഷ്ടാചാരിയിൽ നിന്നും ഭ്രഷ്ടംാചാരിയുമായി മാറുന്നത്. അതിനാലുണ്ട് ബാഖ പറയുന്നത് യജത്തം രചിച്ചുകാണേഡയിരിക്കും. ഒരാളുകിലും ഭ്രഷ്ടംാചാരിയായിരിക്കുന്നു മാറുന്നില്ല. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ(ഈ യജത്തതിന്) മുന്നടി മല്ലു മാത്രം മതി. ആരെകിലും വന്നാൽ അവരുടെ ജീവിതം തന്നെ പരിവർത്തനപ്പെടും. ഈ യജത്തതിന് എത്ര ബഹുമാനം നൽകണം. ബാഖയ്ക്ക് ഒരുപാട് കൂട്ടികൾ എഴുതാറുണ്ട് - ബാഖാ ഞാൻ എന്തെങ്കിലും വിശ്വിൽ സെന്റുർ തുരക്കേടു ശരി കൂട്ടി, യജത്തെമുഖി തന്നെ ഉണ്ടാക്കു, ആരുടെയെങ്കിലുമൊക്കെ മംഗളമുണ്ടാകും. ഈ യജത്തതിന് വളരെ ഉയർന്ന മഹിമയാണ്. ഈ യജത്തെമുഖിയിലാണ് കൂട്ടികൾ ഒരുപാട് പേരുടെ മംഗളം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയെല്ലാം യജത്തതിനെ വളരെ മാനിക്കണം. എന്നാൽ പുർണ്ണ അഞ്ചെത്തമില്ലാത്തതു കാരണം ഇത്രയും ബഹുമാനമില്ല. യജത്തതിൽ വിശ്വനം സൃഷ്ടിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. ഈ ശിവബാബയുടെ യജത്തമാണ്, മാതാ-പിതാവ് ഒരുമിച്ചാണ്. ഈ മമ-ബാഖയിൽ നിന്നും

നിങ്ങൾക്ക് നേരും ലഭിക്കുന്നില്ല. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ചന്തിൽ നിന്നുമാണ് സർവ്വതും ലഭിക്കുന്നത്. ബാബു നേരും മാത്രമാണ്. ശരീരധാരിയെയാണ് മമ്മ-ബാബു എന്ന് പറയുന്നത്. നിരാകാരൻ ശരീരമില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ബാബു പറയുന്നു, സാകാരത്തിന്റെ പോലും അടിമയാകരുത്. എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കു. ഈ ബൈഹാബാബു പോലും എന്നെന്നും ഓർമ്മിക്കുന്നത്. രാമനും കൃഷ്ണനും ബൈഹാബാബു ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതായി ചിത്രങ്ങളിൽ കാണിക്കാറുണ്ട്. പകേശ അങ്ങനെയല്ല. സത്യയുഗത്തിൽ ആരും ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. അവർ പ്രാപ്തി ലഭിച്ചവരാണ്. ദേവീ-ദേവതകൾക്ക് ഓർമ്മിക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്നതാണ്! നമ്മൾ പതിതമായതാണ്, അതിനാൽ നമുക്ക് പാവനമാകാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നും. മഹിമ ഒരു ബാബുയുടെതു മാത്രമാണ്. ശ്രിവബാബയുടെ സാന്നിഡ്യത്തിലാണ് ബൈഹാബാബുക്കും ബഹുമാനമുള്ളത്. നിങ്ങൾ ഒരു ദേഹധാരിയെയും ഓർമ്മിക്കരുത്. ദേഹധാരിയിൽ നിന്നും ശ്രിവബാബയുടെ പരിചയം ലഭിക്കുന്നു എന്നാൽ ഓർമ്മിക്കേണ്ടത് ശ്രിവബാബയെ തന്നെയാണ്. ദേഹധാരിയായ ബൈഹാബാബയുടെ പരിചയവും നൽകാറുണ്ട്. എന്നാൽ വിവേകശുന്നരായ ഒരുപാട് കൂട്ടികൾ പറയുന്നു-നമുക്ക് നേരിട്ട് ശ്രിവബാബയുടെ പ്രേരണയാൽ ജണാനമടുക്കാൻ സാധിക്കും. അമവാ അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ശ്രിവബാബയ്ക്ക് ഈ രമത്തിൽ വരേണ്ട ആവശ്യമെന്നതാണ്! ഈ സാകാരത്തിലുള്ള ബൈഹാബുമായി നമുക്കുന്നതാണ് പ്രയോജനമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന പലരുണ്ട്. ബാബു പറയുന്നു-മൻമനാഭേ. ബാബുയെ ഓർമ്മിക്കു, എന്നാൽ ബൈഹാബില്ലെന്നതാണ്. പറയുന്നത്. പിന്നീട് നന്പർവെവസായി ബഹുമാനം നൽകണം. നന്പർവെവസായി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്കാണ് ബഹുമാനം നൽകുക. ആദ്യം മമ്മയും ബാബുയുമാണ് രാജ്യസിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നത്. പിന്നീട് മമ്മ-ബാബുയെ മോഞ്ചോ ചെയ്യണം. ഒരുപാട് പ്രജകളെയും ഉണ്ടാക്കണം. പദവിയും വളരെ ഉയർന്നതാണ്. ഇതിൽ ദേഹപ്പുംഭാരതായ കാര്യമില്ല. വിമാനത്തിൽ പുതിയവർ കയറുമ്പോൾ ചിലർ ദേഹപ്പുടാറുണ്ട്. ചിലരാണെങ്കിൽ ചന്ദ്രനിലേക്കല്ലോം പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അഭ്യാസത്തിന്റെ കാര്യമല്ലോ! എന്നാൽ അതിലും ദേഹയാണും ഒരു ലാഭവുമില്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്കരിയാം. മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കുന്നു ചന്ദ്രനിലും രാജധാനിയുംഭാക്കാമെന്ന്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയാണും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. കീഴേം ടീറിക്കുമാണല്ലോ! പതനവും ഉല്ലാരണവും കൂട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ലക്ഷ്മീ-നാരാധാരിമാർ രാജ്യം ദിക്കിരുന്നു എന്ന് ചിത്രങ്ങളിലുമുണ്ട്.

ഈ നോക്കു ഭാരതം എത്ര ദരിദ്രമാണ്. ഈ തയമാർത്ഥ കാര്യമാണ്. മനുഷ്യർ സ്വയം ഏഴുതിയതാണെങ്കിൽ ഇവിടെ അത് ഏണിപ്പിടിയിൽ കാണിക്കുന്നും. സത്യയുഗത്തിൽ വജ്ഞങ്ങളുടെ കൊട്ടാരങ്ങൾ തിളങ്ങുന്നു, ഈ കലിയുഗത്തിലാണെങ്കിൽ കക്കെകൾ കാണിക്കുന്നും. മുന്പ് ചില്ലിക്കാശുകൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഗുരുദാരയിൽ കക്കെള്ളായിരുന്നു വെച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ആരും പെസ പോലും വെക്കുന്നില്ല. ഏണിപ്പിടിയുടെ ചിത്രം വളരെ നല്ലതാണ്. ഇതിൽ ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ എഴുതാനും സാധിക്കും. മമ്മയുടെയും ബാബുയുടെയും കുടുംബകൂടുടെയും ചിത്രമുണ്ടായിരിക്കുന്നും. മുകളിൽ അത്മാകളുടെ വഴക്ഷവുമുണ്ടായിരിക്കുന്നും. പുതിയ-പുതിയ ചിത്രങ്ങൾ തയ്യാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എങ്ങനെ അധികമായി പതിക്കുന്നു, എങ്ങനെ ഉല്ലാക്കുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാനും സഹജമാണ്. നമ്മൾ നിരാകാരി ലോകത്തിൽ നിന്ന് പിന്നീട് സാകാര ലോകത്തിലേക്ക് വരുന്നു. മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാൻ വളരെ സഹജമാണ്. മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ അവരുടെ ഭാഗ്യത്തിൽ ഇല്ലാനും അതിനർത്ഥം. ദ്രാമയെ സാക്ഷിയായി കാണണം. കൂട്ടികൾക്ക് യജമനത്തെ പ്രതി വളരെയധികം ബഹുമാനമുണ്ടായിരിക്കുന്നും. യജമനത്തിന്റെ ഒരു പെസ പോലും ചോദിക്കാതെ എടുക്കുകയോ അമവാ മാതാ-പിതാവിന്റെ ആജ്ഞകുടാതെ ആർക്കൈക്കില്ലും കൊടുക്കുക എന്നത് മഹാപാപമാണ്. നിങ്ങൾ കൂട്ടികള്ളാണ്, ഏത് സമയത്ത് വേണമെങ്കിലും ഏതൊരു വസ്തുവും ലഭിക്കും. കുടുതൽ എടുത്തു വെക്കുന്നതെന്നിനാണ്! ഇനി കിട്ടിയില്ലെങ്കിലോ എന്ന് ചിന്തിച്ചുപോകുന്നു, അങ്ങനെ എടുത്തു വെക്കുന്നതിലും പിന്നീട് ഉള്ളിൽ കുത്തലുണ്ടാകും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിയമവിരുദ്ധമായ കർമ്മമല്ലോ! നിങ്ങൾക്ക് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും വസ്തുകൾ ലഭിക്കും. ബാബു പറയുന്നു-അവസാന സമയത്ത് പെട്ടെന്ന് ആർക്ക് വേണമെങ്കിലും മരിക്കാം. ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപങ്ങളും അഴുകുകളുമല്ലാം അവസാന സമയം മുന്നിൽ വരും. അതിനാലാണ് ബാബു മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത്, ഉള്ളിൽ ഒരു തരത്തിലുമുള്ള ആശയകുഴപ്പവുമുണ്ടാകരുത്. ഹൃദയം ശുശ്രാവമാണെങ്കിൽ അവസാന സമയം അങ്ങനെയുള്ളതൊന്നും മുന്നിലേക്ക് വരില്ല. യജമനത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാം ലഭിക്കുന്നു. ഒരുപാട് കൂട്ടികളിൽ പെസ ധാരാളമുണ്ട്. എപ്പോൾ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും തൈങ്ങളുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അവർ പവിത്രമായി ജീവിക്കുന്നുണ്ടാവില്ല. കേഷണ പാനീയത്തിന്റെ പദ്ധതി പാലിവും പാലിക്കുന്നുണ്ടാവില്ല. എന്നാൽ ഈ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു-തൈങ്ങൾക്ക് ഒരുപാട് പെസയുണ്ട്, അത് വെറുതെ പാഴായിപ്പോകും. ഇടയ്ക്ക് വെച്ച് ആരെക്കിലും തട്ടി കൊണ്ടുപോകും. അതിനാൽ എപ്പോൾ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും പായണം. ബാബു പറയുന്നു- ഞാൻ എന്ന് ചെയ്യാനാണ്? കെട്ടിടമുണ്ടാക്കണമെങ്കിൽ സ്വയം പെസ വന്നുചേരും. അതിനാൽ ഒരുപാട് കൂട്ടികളുണ്ട് തൈങ്ങളുടെ

പീടുകളിൽ വസിക്കുന്നവർ. അങ്ങനെയുള്ള കൂട്ടികളും ഉയർന്ന പദവി പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. പ്രജകളിലും കുറഞ്ഞ പദവിയില്ലാത്തവരുമുണ്ട്. രാജാക്കൻമാരെക്കാളും ധനവാൺമാരും സമ്പന്നരുമായ പ്രജകളുണ്ടാവും. അതിനാൽ ഉള്ളിൽ മറ്റാരു ചിന്തയുമുണ്ടാകാൻ പാടില്ല. നിങ്ങളുടെ പ്രതിജ്ഞയാണ്-ബാബാ അങ്ങ് എന്ത് കഴിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിലും..... എന്നിട്ടും അതിലും നടക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദുർഗ്ഗതി സംഭവിക്കും. ബാബാ വന്നിരിക്കുന്നത് സദ്ഗതി നൽകാനാണ്. അമവാ ഉയർന്ന പദവി പ്രാപ്തമാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ദുർഗ്ഗതി എന്നല്ലോ പറയു! സത്യയുഗത്തിലും ചിലർ ധനവാൺമാരും, ചിലർ കുറഞ്ഞതും, ഉയർന്ന പദവിയുള്ള വരുമാനങ്ങല്ലോ! കൂട്ടികൾക്ക് ശ്രീമതിലും പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യണം. തനിഷ്ടമനുസരിച്ച് നടക്കുന്നതിലും സ്വയന്തര ചതിക്കുകയാണ്. ഈ ശിവബാബ രചിച്ച അഞ്ചാന യജത്തമാണ്. ഈ യജത്തത്തിന്റെ പേര്-രാജസ്വ അശമേധ അവിനാശി രൂദ്ര അഞ്ചാന യജത്തം എന്നാണ്. ശിവബാബ വന്ന് സരാജ്യം നൽകുന്നു. ഭാഗ്യത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ, പേര് പ്രശസ്തമാക്കുന്നതില്ലോ എങ്കിൽ വായിലും നല്ല-നല്ല പോയിന്റുകളാണും വരില്ല. ആർക്കും മനസ്സിലാക്കിക്കാടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പറയും-പേര് പ്രശസ്തമാകാൻ ഇനിയും താമസമുണ്ട്, അക്കാരണത്താൽ മനസ്സിലാക്കി കാടുക്കുന്ന സമയത്ത് മുഖ്യ-മുഖ്യമായ പോയിന്റുകൾ മരകുന്നു. ഈ സരാജ്യം പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള രാജസ്വ അശമേധ അവിനാശി രൂദ്ര അഞ്ചാന യജത്തമാണ്. ഭോർഡിലും എഴുതി വെക്കണം. ഈ യജത്തത്തിൽ പഴയ ലോകമെല്ലാം സ്വാഹാ ആകുന്നു. അതിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ മഹാഭാരത യുദ്ധമുള്ളത്. വിനാശത്തിനു മുമ്പ് ഈ സരാജ്യ പദവി നേടണമെങ്കിൽ എടുത്തോളും. ഭോർഡിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ എഴുതാൻ സാധിക്കും. ലക്ഷ്യവും എഴുതണം. താഴെ എഴുതണം- സരാജ്യ പദവി ലഭിക്കുന്നു. ആർ വായിക്കുകയാണെങ്കിലും അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന വിയത്തിലുള്ള വ്യക്തമായ എഴുത്തായിരിക്കണം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഭോർഡുകളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കു എന്ന് ബാബ നിർദ്ദേശം നൽകുകയാണ്. ഈ വാക്ക് തീർച്ചയായും എഴുതു. ഇനി മുന്നോട്ട് പോകുന്നൊറും ഈ യജത്തത്തിന്റെ പ്രഭാവം ഒരുപാടുണ്ടായിരിക്കും. ഒരുപാട് കൊടുക്കാറും വരും. പറയുന്നു-സത്യത്തിന്റെ തോണി ആട്ടും, ഉലയും എന്നാൽ മുങ്ങില്ല. ക്ഷീരസാഗരത്തിലേക്ക് പോകണം. അതിനാൽ വിഷയ സാഗരത്തിലേക്ക് ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രീതിവെക്കരുത്. അഞ്ചാനത്തെ സീകരിക്കാത്തവരുടെ പിരിക്കിൽ പോയി തന്റെ സമയത്തെ പാശാക്കരുത്. വളരെ സഹജമായാണ് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നത്.

നിങ്ങൾ തന്നെയാണ് പുജ്യരായ ദേവീ-ദേവതകളായിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ പുജാതിമാരായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ബാബ പറയുന്നു-എന്ന ഓർമ്മിക്കു എന്നാൽ കര ഇളക്കും. നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഭന്നമാകും. മറ്റാരു ഉപായവുമില്ല. ഈ തന്നെയാണ് സത്യം സത്യമായ വഴി. എന്നാൽ യോഗത്തിലിരിക്കുന്നില്ല. ദേഹാഭിമാനം യാരാളമാണ്. ദേഹാഭിമാനമില്ലാതാകുവോൾ മാത്രമെ യോഗത്തിലിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പിനീക് കർമ്മാതീര അവസ്ഥയുമുണ്ടാകും. അവസാനം ഒരു വസ്തുവും തന്ന ഓർമ്മയിൽ വരരുത്. ചില-ചില കൂട്ടികൾക്ക് ചില വസ്തുകളിൽ ഇത്യും ഫോറമുണ്ട്, അതിന്റെ കാര്യം തന്ന പറയാതിരിക്കുകയാണ് നല്കുന്നത്. ഒരിക്കലും ശിവബാബയെ ഓർമ്മിക്കുന്നതെയില്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയൊരു ബാബയെ പ്രത്യേകിച്ചു ഓർമ്മിക്കണം. പറയാറുണ്ട്- കൈകൾ കൊണ്ട് കർമ്മം ചെയ്തും മനസ്സ് കൊണ്ട് ബാബയെ ഓർമ്മിക്കണം..... ഇങ്ങനെ ചുരുക്കി പേരുകൾ മാത്രമെ ഓർമ്മ നിലനിൽക്കാറുള്ളൂ. യജത്തത്തിനോട് പബ്രൂമാനമില്ലെന്ന് പെരുമാറ്റത്തിലും തന്ന അറിയാൻ സാധിക്കും. ഈ യജത്തത്തെ വളരെ നല്ല രീതിയിൽ സംരക്ഷിക്കണം. സംരക്ഷിച്ചു അർത്ഥം ബാബയെ സന്നോഷിപ്പിച്ചു. ഓരോ കാര്യത്തിലും സംരക്ഷണം വേണം. പാവങ്ങളായ കൂട്ടികളുടെ ഓരോ അണയും ഈ യജത്തത്തിലേക്ക് വരുന്നു. അതിലും അവർ കോടിമണ്ഡ ഭാഗ്യശാലികളായി മാറുന്നു. നനുമില്ലാത്ത മാതാകൾക്ക് യജത്തത്തിൽ നൽകുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ രൂപയോ, എടുന്നയിലും ഭയല്ലാം അവർ കോടിപതികളായി മാറുന്നു. എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ വളരെ നല്ല ഭാവനയോടുകൂടിയും സന്നോഷിത്തോടുകൂടിയുമാണ് കൊണ്ടുവരുന്നത്. ബാബ പറയുന്നു-ഞാൻ ഏഴുകളുടെ നാമനാശം. നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾക്കുവേണ്ടിയാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. ചിലർ എടുന്ന കൊണ്ടുവരുന്നു. പറയുന്നു-ബാബ കെട്ടിടത്തിൽ എന്നെന്നും ഒരു ഇഷ്ടിക വെക്കു. ചിലപ്പോൾ രണ്ട് പിടി അരിയും കൊണ്ടുവരാറുണ്ട്. അവരെ സംബന്ധിച്ച് അത് ഒരുപാടികമാണ്. ഓരോ അണയും കോടികൾക്ക് സമാനമാണ്. നിങ്ങൾക്ക് പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഭാനം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. മനുഷ്യർ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഭാനം ചെയ്യാറുണ്ട്. ലോകത്തിൽ ഒരുപാട് പാവപ്പെട്ടവരുണ്ട്. എല്ലാവരും ഇവിടെ വന്നിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാകും. നമുക്ക് യജത്തത്തിൽ സമർപ്പണമാക്കണമെന്ന് ഒരുപാട് പേര് പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവരെ സീകരിക്കുന്നതും വളരെ സുക്ഷിച്ചായിരിക്കണം. അവർ യജത്തത്തിൽ വന്ന് സഹജമാക്കരുത്. യജത്തത്തിലേക്ക് വന്ന് പുണ്യാത്മാവായി മാറുന്നു. വളരെയെ യജത്തത്തിലേക്ക് പേസ ആർക്കൈക്കിലും നൽകാനും നല്ലതിലും നിന്നും മഹാപാപമാണ്. ഈ ശരീരയെ സേവനത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട്, കകയെണ്ടി നിന്നും വജ്ജസമാനമായി മാറുന്നതും വേണ്ടിയാണ് ഈ പേസ.

ബാക്കി പാവപ്പേട്ടവർക്ക് ഭാനം ചെയ്യുക എന്ന പുണ്യകർമ്മങ്ങളോം ജന-ജനാന്തരങ്ങളിലായി ചെയ്തു വന്നു. താഴേക്ക് ഇങ്ങനീ വന്ന് പാപാത്മാവായിത്തീർന്നു.

നിങ്ങൾ കൂട്ടികൾ എല്ലാവർക്കും ബാഖയുടെ പരിചയം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി ചെറിയ-ചെറിയ ശാമങ്ങളിലെല്ലാം പ്രദർശനി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കു. പാവപ്പേട്ട ഒരാളുകളിലും വന്നാൽ അതെയും നല്കു. ഇതിൽ പ്രത്യേക ചിലവിന്റെ കാരുമാനുമില്ലപ്പോ. ലക്ഷ്മീ-നാരാധാരി ഈ രാജ്യപദവി പ്രാപ്തമാക്കി. എന്തു ചിലവാക്കി? ഒന്നുമില്ല വിശ്വത്തിന്റെ ചാകവർത്തി പദവി പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒന്നും ചിലവാക്കിയില്ല. ലോകത്തിലുള്ള മനുഷ്യർ എത്രയാണ് പരസ്പരം കലഹിക്കുന്നത്. വെടിയുണ്ടകൾക്കു വേണ്ടിയെല്ലാം എത്രയാണ് ചിലവാക്കുന്നത്. ഇവിടെ ചിലവിന്റെ കാരുമാനുമില്ല. ഒരു കക്കെക്കുപോലും ചിലവില്ലാതെ, സൈക്കണ്ടിൽ വിശ്വത്തിന്റെ ചാകവർത്തി പദവി നേടു. അളളാഹുവിനെ ഓർമ്മിക്കു, അപ്പോൾ സന്ധാരിക്കുന്ന ചാകവർത്തി പദവിയുമുണ്ട്. ബാബു പരയുന്നു- എത്രതേതാളം സാധിക്കുന്നുവോ സത്യമായ ഹൃദയത്തോടു കൂട്ടി സത്യമായ യജമാനനെ ഓർമ്മിക്കു, എന്നാൽ സത്യവശ്വത്തിന്റെ അധികാരിയായി മാറു. അസ്ഥാപി ഇവിടെ നടക്കില്ല. ഓർമ്മിക്കുക തന്നെ വേണു. തന്റെ ബാഖയുടെ കൂട്ടികൾ തന്നെയല്ല എന്ന് ചിന്തിക്കരുത്. ഓർമ്മിക്കാൻ വളരെ പരിശോമമുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും വികർമ്മം ചെയ്തു എങ്കിൽ വളരെ നഷ്ടമുണ്ടാകും. ബുദ്ധി സ്ഥിരമായി നിൽക്കില്ല. ബാബു അനുഭവിയാണെല്ലാ! ബാബു പരിഞ്ഞു തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പല കൂട്ടികളും സയനതെ മിച്ചാജണാനിയെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. എന്നാൽ ബാബു പരയുന്നു-ഒരുപാട് പരിശോമമുണ്ട്. മായ ഒരുപാട് വിജ്ഞനമുണ്ടാക്കുന്നു. ശാരി.

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിനുശേഷം തിരികെക്കിട്ടിയ മധുര മധുരമായ സന്താനങ്ങൾക്ക് മാതാപും പിതാ വുമായ ബാപ്പാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും പുലർക്കാല വന്നുവും. ആത്മീയ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ കൂട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യസാരം-

1. നമ്മുടെ ഈ രൂദ യജത്തെത്തെ വളരെ-വളരെ ബഹുമാനിക്കണം. യജത്തെങ്കിൽ വായുമൺഡലത്തെ വളരെ ശുശ്വരവും ശക്തിശാലിയുമാക്കി മാറ്റുന്നതിൽ സഹയോഗിയായി മാറണം. ഈ യജത്തെത്തെ സ്നേഹത്തോടെ സംരക്ഷിക്കണം.
2. തന്റെ പകൽ ഒന്നും ഒളിപ്പിച്ച് വെക്കരുത്. ഹൃദയം ശുശ്വരമാണെങ്കിൽ അഭിലാഷം പൂർത്തിയാകും. ഈ യജത്തെങ്കിൽ ഓരോ ചില്ലിക്കാശും അമുല്യമാണ്. അതിനാൽ ഒരു ചില്ലിക്കാശും വ്യർത്ഥമാക്കരുത്. ഇതിന്റെ അഭിവുദ്ധിക്കായി സഹയോഗം നൽകണം.

വരദാനം:- കാരണത്തെത്തെ നിവാരണത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്ത് സദാ മുന്നേറുന്ന വരായ ശക്തിസ്വരൂപരായി ഭവിക്കേണ്ടത്

ജനാനമാർഗ്ഗത്തിൽ എത്ര മുന്നേറുന്നുവോ അതെയും മായ ഭിന്ന-ഭിന്ന രൂപത്തിലുള്ള പരീക്ഷകൾ കൊണ്ടു വരും, എന്തുകൊണ്ടുനാൽ ഈ പരീക്ഷകൾ തന്നെയാണ് മുന്നേറാനുള്ള മാർഗ്ഗം, അല്ലാതെ വീഴ്ത്താനുള്ളതല്ല. പക്ഷേ നിവാരണത്തിന് പകരം കാരണം ചിന്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ സമയവും ശക്തിയും വ്യർത്ഥമായിപ്പോകുന്നു. കാരണത്തിന് പകരം നിവാരണം ചിന്തിക്കു ഒപ്പും ഒരു ബാഖയുടെ ഓർമ്മയുടെ ലഹരിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കു എങ്കിൽ ശക്തിസ്വരൂപമായി നിർവ്വിജ്ഞനരായി മാറും.

സ്ന്യാഹനം:- തന്റെ ദൃഷ്ടി, വ്യത്തി, സ്മൃതിയുടെ ശക്തിയിലും ശാന്തിയുടെ അനുഭവം ചെയ്തിക്കുന്നവരാണ് മഹാദാനികൾ.